

waarde heeft. Dit mag men een danser als zwakte aanrekenen. Maar ik wil niet hier zeggen, dat deze plastiek geen dans is. Zijn grootheid is, dat hij de grens niet overschreden heeft. De dans als dans is niet primair voor hem, doch zijn gevoelsleven. Maar de kunstvorm, dien hij tot uiting van zijn gevoelsleven gebruikt, is tot in het fijnste détail „dans”. Zijn techniek is volmaakt beheerscht. Ik sprak over het moment van rust als hoogtepunt; wanneer ik zeg, dat hij de grens nooit overschrijdt, bedoel ik hiermee, dat zijn plastische kunst toch altijd *bewegingskunst* blijft. Zoo ik het karakteriseer met de woorden: tot het uiterste sober is hij in zijn beweging, tot het uiterste geladen in zijn rust — dan karakteriseer ik hiermee de essentiele waarde van zijn kunst en tegelijk zijn zwakte.

Ik zou een scheiding willen maken tusschen zijn dramatische en zijn luchtige stemmings-

Maskerdans van Harald Kreutzberg

Harald Kreutzberg

dansen. In deze laatste is minder sterk geaccentueerd de gedachte en sterker de dansvorm. In de „Hongaarsche Dansen” van Brahms danst hij de muziek; hierin geeft hij een gestyleerde typeering van een bepaald mensch. Hier is zijn uitbeelding gericht op het uiterlijke. In het bijzonder denk ik dan aan „Tijl Uilenspiegel”. Zijn uitdrukkingsmiddel is gestyleerde beweging. Waar hij zich er hier op toelegt gedragingen, de *bewegingen* dus, van een mensch te typeeren, is er grooter harmonie tusschen zijn gedachtenwereld en den kunstvorm voor de uitbeelding ervan, die de zijne is: dans.

Martha Dozy